

**Megismerteted velem az élet
útját, teljes öröm van tenálad,
örökké tart a gyönyörűség
jobbodon.**

(Zsolt 16,11)

A NAGYKÁTAI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET HÍRLEVELE

IV. évfolyam 3. szám

2017. szeptember

Faragó Dávid gyülekezetünk új lelkésze

*„majd én keresek neked otthont,
ahol jó dolgod lesz.”
Ruth 3,1b*

Ezzel az igével indultam neki 2002 nyarán a teológiai tanulmányaimnak és a lelkipásztori szolgálatnak, s biztosan állíthatom ez az íge – visszatekintve az elmúlt 15 évre – igaznak bizonyult.

Voltak sötét, nehéz pillanatok, amikor magam módján és akarata szerint szerettem volna otthont – vagy ahogy Károli fordítja – nyugalmat találni. Ugyanis balga módon elfelejtkeztem arról, milyen jól is gondoskodik az Úr az övéiről. S kedves olvasóm, talán már szintén átélted, hogy úgy akartál békességet, ahogyan a világ adja...

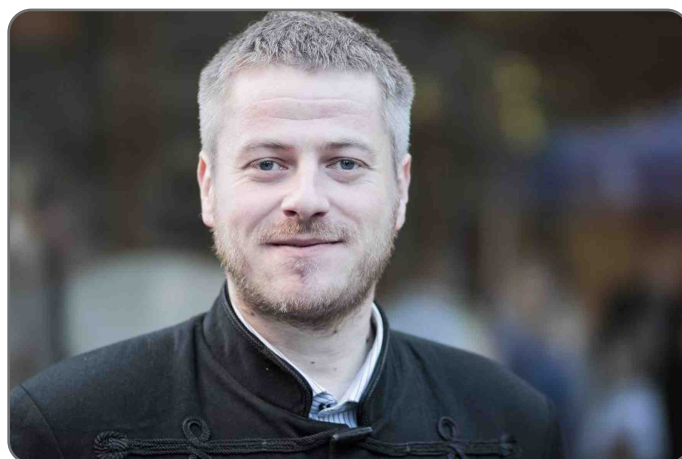
De minden nehézség, kísértés ellenére is az Úr nem szűnt meg keresni. Ő készítette az utat, túllátva időn és téren. Karja erejével úgy formálta, terelte a világminőség kerekét, hogy tudom s hiszem, a legjobbat kereste és keresi most is szüntelen nekem, neked és minden gyermekének.

Az otthon, a nyugalom mindenki számára fontos. Hiszen a békesség és feltöltődés helye nélkül csupán befáradunk – sőt pusztulunk – az életbe. Otthon és „jó dolog” áldásai híján áldatlan állapotok kerekednek felül.

Hálásnak kell lennünk, amikor a mi Megváltónk otthont készített nekünk, s készít, keres, épít e percben is szüntelen. Igaz, erős a csábítás, hogy magunk vegyük kézbe e nyugalom ápolását, de hagyjuk az Úr Istenre mi minden utunkat. Merjük elfogadni tőle ezt a békességet, s tegyünk meg minden tőlünk telhetőt, hogy gyülekezetünk mindenki – újak s régiek, öregek s fiatalok, férfiak s nők, egyháztagok s lelkész – otthona, nyugalma lehessen.

Ezzel a morzsányi igei gondolattal köszöntöm szeretettel a kedves olvasót, és a Nagykáta-Tápióvidéki Református Gyülekezetet, bízva abban, hogy együtt való szolgálatunk és evangélium hirdetésünk Isten dicsőségére lesz az előttünk álló közös úton.

Faragó Dávid

Faragó Dávid református lelkész Budapesten született 1983. augusztus 30-án. Az ócsai Halászy Károly Általános Iskola majd a Baár-Madas Református Gimnázium elvégzése után a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának hallgatója lett. Az egyetemi éveket követően a Hittudományi Doktori Iskola Ösztöndíjségi Alapprogramjában vett részt. Az egyetemi tanulmányai alatt az Ócsai Református Egyházközségben a gyülekezet teológusaként szolgált. Hatodéves szolgálatát a Budapest Csepel-Központ Református Egyházközségben teljesítette, ahol ezt követően 2012 végéig beosztott lelkipásztor volt. 2012. és 2017. között a Budapest Külső-Kelenföldi Református Egyházközség Őrmezői Egyházrészében látott el gyülekezetplántálási szolgálatot a Budapest-Déli Református Egyházmegye beosztott lelkipásztoraaként.

2017. augusztus 15-től a Nagykáta-Tápióvidéki Református Missziói Egyházközség lelkésze.

A Doktoranduszok Országos Szövetsége Hittudományi Osztályának alapító tagja, korábban a Fiatal Kutatók és Doktoranduszok Nemzetközi Teológus Konferenciájának szervezője.

Kisbárányiskola

Nem, nem a Weöres-féle birkaiskoláról van szó. A nagykatái református gyülekezet a város iskoláiban is felvállalta a gyermekek református hittanoktatását.

A Váci Mihály Katolikus Általános Iskolában osztályonként ez heti kétő, a Mátray Gábor Általános Iskolában heti egy alkalmat jelent, amelyeket a lelkész és a gyülekezeti hittanoktató (jómagam) közösen visznek a tanév folyamán. Bízunk benne, hogy idővel az óvodai hittanoktatás ügye is rendeződik.

Kisebb zökkenőkkel sikerült az órarendeket úgy kialakítani, hogy a lehető legkevesebb alkalommal fedjék egymást a hittanórák, illetve lehetőség szerint ne kelljen egy-egy gyermekkel különórát tartani, de persze még ilyen is van.

Az együttműködés az iskolákkal nagyszerűen megy, reméljük ez a továbbiakban is így marad.

Korábban Makay László lelkész, és felesége, Erika tartották az iskolai

és óvodai hittanórákat. A gyerekek remekül vették a hittanoktatók személyében történt váltást, sőt, ismétléskor kiderült, hogy sok minden megmaradt bennük az előző hittanórákon tanultakból. Ez jó alap a további munkához.

Mindketten azon igyekszünk majd a jövőben, hogy hittanosainkat ne „kitanítsuk” a gyülekezetből, hanem inkább „betanítsuk” őket hozzánk.

Reméljük, a hittanórák mellett, hogy értékes, Istenhez közelebb vivő tudásanyaggal töltik meg a gyermekek elméjét és szívét, egyúttal szerethető, játékos szigeteket is jelentenek majd a többi tananyag tengerében.

Kérjük a gyülekezetet, hordozza imádságban ezeknek a kis embereknek – és leendő gyülekezeti tagjainknak – sorsát.

Jaksa-Laczkó Éva
hittanoktató

Egy éves az imakör

2016 szeptemberében indult útjára a gyülekezeti imakör. A maroknyi, de lelkes csoport minden héten közös imádságban hordozza a gyülekezet és annak tagjainak terheit, ad hálát az áldásokért, kér erőt, megoldást a feladatokhoz.

Minden alkalommal újabb és újabb imatémák kerülnek a csoport elé. Nagy öröm, hogy internetes oldalunkon keresztül gyülekezeten kívülről is érkeznek kérések, ugyanakkor elgondolkodtató, hogy a gyülekezet tagjaitól csak nagyon ritkán kapunk megkeresést. Pedig a keresztyén ember számára az egyik legfontosabb dolog az imádság. Odaállni az Úr elé, és saját szavakkal, néha sután, néha nagyon egyszerűen, de elé vinni minden ügyünket, örömeinket, hálaikat, fájdalomunkat, félelmünket.

Ritkán kapunk megkeresést a gyülekezet tagjaitól, pedig mi minden szerdán azért ülünk össze, hogy az Úr rendelése szerint hordozzuk egymás terheit.

Arra biztatom a gyülekezet minden tagját, hogy merjünk élni a lehetőséggel.

Imakérés eljuttatható a padokra kihelyezett imakérő lapokon, vagy a gyülekezeti honlapon, a www.reformak.hu oldalon keresztül. Névvel, vagy névtelenül. Afelől azonban mindenki bizonyos lehet, hogy az imakörhöz eljuttatott kéréseket bizalmasan kezeljük, hiszen mindannyian az Úrnak tartozunk számadással.

Emellett pedig mindenkit hívunk és várunk az imakör alkalmaira, hiszen a közös teherhordozás nemcsak lehetőség, hanem kötelesség is.

Szabó Krisztián

A presbiterválasztás margójára

Az utóbbi időben jelentős változások mennek végbe gyülekeztünkben. Az elmúlt fél évben sokat imádkoztunk azért, hogy olyan új vezetőnk legyen, akinek segítségével tovább tud épülni, fejlődni hitben, szeretetben a nagykáta, tápióbicskei és tápiószentmártoni református gyülekezet.

Most pedig azért imádkozunk naponta, Isten előtt elcsendesedve, az Ő iránymutatását kérve, hogy ki tudjuk választani a legalkalmasabb testvéreket az új presbitériumba.

Ehhez komoly segítséget kaptunk a Presbiter Szövetségtől, egy erre az eseményre felkészítő tematikus füzet formájában. Ez a füzet tartalmaz egy hetvenoldali részt Cseri Kálmánnak az „Újjonnan kell születnetek” című könyvéből, amely a Szentírás alapján rávilágít, hogy presbiternek újjászületett, élő hitű ember alkalmas, mert aki lelkileg halott, az nem képes Isten akaratát meghallani, és annak engedelmeskedni. *„És ő adott némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangelistákul vagy pásztorokul és tanítókul hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, Krisztus testének építésére.”* (Ef 4,11-12)

A presbiteri tisztségre való belső elhívás az Egyház Urától származik, de a kiválasztást a földi gyülekeztének tagjaira bízta. Ezért nagy a felelősségünk, hogy ne alkalmatlan, tapasztalatlan, túl fiatal vagy önjelölteket válasszunk. A presbiteri tiszttelöltésének feltétele a sok éves tapasztalat, a gyülekezeti tagok ismerete és a megpróbáltatások, kísértések közötti helytállásból fakadó hittelesség.

De hogyan történhet meg ez az újjászületés a gyakorlatban, itt a földi életünkben? A Bibliában azt olvassuk: *„Szentek legyetek, mert én szent vagyok.”* (1Pt 1,16)

Oswald Chambers, a huszadik század első éveiben alkotó skót pro-

testáns teológus „Krisztus mindenek felett” című könyvében olvassuk:

„A teljes megszentelődést senki sem tapasztalhatja meg anélkül, hogy ne lett volna »fehér temetés«, a régi élet sírba tétele.

Ha sohasem voltál ebben a halál-tusában, megszentelődésed csak puszta látomás. Kell, hogy legyen »fehér temetésed«, olyan halálad, amelyből csak egy feltámadás van: a Jézus Krisztus életébe. Az ilyen életet nem háboríthatja meg semmi, eggyé lett Istennel, egyetlen egy cél érdekében, hogy tanúja legyen neki.

Valóban eljutottál-e már utolsó napjaidhoz? Érzelmekben talán már gyakran, de eljutottál a valóságban is? Nem mehetsz el izgatottan saját temetésedre, a halott nem izgatott. A halál azt jelenti: megszűntél lenni. Egyetértesz-e Istennel abban, hogy az a komoly, törekvő keresztyén aki voltál, meghalt? Kérülgetjük a temetőt, de visszautasítjuk azt, hogy meghaltunk. Nem törekedni kell a halálra, hanem elfogadni, hogy meghaltunk: belemerültünk az Ő halálába.

Volt-e már »fehér temetésed«, vagy szenteskedve bolondját jártod a lelkeddel? Van-e életednek olyan pontja, amit utolsó napodnak nevezhetsz, amelyre hálásan szoktál visszaemlékezni: igen azon a napon volt a fehér temetésem, akkor jutottam egyetértésre Istennel.

»Isten akarata a ti szentté lételetek.« (1Thessz 4,3) Ha megvalósul benned Isten akarata, olyan természetesen lépsz be a megszentelődésbe, amennyire az csak lehetséges. Kész vagy-e most átmenni ezen a fehér temetésen? Egyetértesz-e Istennel abban, hogy ez az utolsó napod e földi életben? A beleegezés pillanata tőled függ.

Ha már volt fehér temetésed, könnyű belátnod, hogy szentségre vagy rendelve. Mindig vizsgálj meg magadat újra, mi az életed célja. Az

ember elrendelt célja nem a boldogság, nem is az egészség, hanem a szentség. Manapság annyiféle hajlam forgácsol szét minket; egészséges, jó, nemes hajlamok, amelyek beteljesedhetnek; de közben Isten elgyengíti őket. Minden egyedül azon fordul meg, hogy az ember elfogadja-e Istent, aki meg akarja őt szentelni. Bármibe kerüljön is, az embernek rendbe kell jönnie Istennel.

Hiszem én azt, hogy szentnek kell lennem? Hiszem, hogy Isten lakozást vehet bennem és szentté tehet? Ha az igehirdetés arról győz meg engem, hogy szentségtelen vagyok, ezt rossz néven veszem. Az evangéliumot hallva mélyen megsértődöm, mert a kijelentés megmutatja, hogy szentségtelen vagyok. De heves vágy is támad bennem, ha megértem, hogy Isten azt a célt állította az ember elé, hogy szent legyen. Egy terve van: megszentelt emberek teremtése. Isten nem gép, hogy örökké áldásokat osztogasson, nem azért jött közénk, hogy szánalomból megváltsa az embert a nyomorúságból; azért váltotta meg az embert, mert arra teremtett, hogy szent legyen.

A megváltással az az elgondolása, hogy újra teljesen eggyé tegye az embert Istennel Jézus Krisztus halála által, anélkül, hogy a leghalványabb árnyék maradna Isten és az ember között.

Ne tűrj meg sem magadban, sem másokban semmi olyat, amivel a szent Isten nem ért egyet. A szentség: hogy lábad tiszta úton járjon, nyelved ne szóljon tisztátalanul, érteled tiszta gondolkodású legyen.

Az élet minden apró részlete nyitva van Isten fürkésző szeme előtt. Szentség nemcsak az, amit Isten ad nekem, hanem amiről én is bebizonyítom, hogy Ő adta nekem.”

Szerkesztette: Sándor Gábor

Főzőverseny a TápióFesztten

Sorrendben már a harmadik, gyülekezetünk életében az első volt az idei TápióFeszt rendezvény. Hirtelen jött az ötlet, hogy közösségünk is nevezzen a főzőversenyre.

Nem a nyerni vágyás, nem a győzelem miatt, hanem közösségépítési céllal. Azért, hogy megmutassuk magunkat a városnak: mi, reformátusok is itt vagyunk, jelen vagyunk, és aktívan részt kívánunk venni a térség életében. Jókedvünkkel, közösségünkkel, egymás iránti szeretetünkkel bemutatni összetartozásunkat, hitünket azok felé, akik a vallást valami ódivatú, poros, életidegen dolognak tartják.

Lelkesen, elszántan, Isten és testvéreink iránti szeretettel vetettük bele magunkat a szervezésbe, az előkészítésbe és a versenybe.

Gyönyörű, napfényes reggelre ébredtünk szeptember 9-én, és fél nyolctól lassan benépesült a gyülekezet asztalának környéke. Jött, aki tudott, amikor ideje engedte. Érkeztek az alapanyagok, a sütemények, megtelt kézműves termékekkel az alapítvány asztala. Még a krumplipucolás is vidámabb volt, mint ott-hon szokott lenni.

Fél tízkor már rottyogott a bográcsban az ötféle húsból, sörből és borból készülő, jóféle fűszerekkel gazdagított pörkölt.

A jókedv sem hiányzott az asztaltól. Jöttek ismerősök, ismeretlenek, beszélgettünk, kóstoltunk. Örömmel telt a nap, és izgatottan vártuk az eredményhirdetést.

Bár díjat nem kaptunk, azt hiszem, gyülekezetünk abszolút nyertese volt a napnak. Akik ott voltunk, közelebb kerültünk egymáshoz, jobban megismertük egymást. Eljöttek

olyan gyülekezeti tagok is, akik ritkábban szoktak részt venni ilyen közösségi programokon. Ez pedig minden díjnál többet ér.

Köszönet illeti mindazokat, akik munkájukkal, felajánlásukkal hozzájárultak a program eredményességéhez, akik közreműködtek az éte-

lek elkészítésében, akik eljöttek, akik imádságukban hordozták a napot és a rendezvényt. De elsősorban dicsőség az Úrnak, aki minden alkalmat, helyzetet felhasznál közösségünk erősítésére.

Szabó Krisztián

Kedves Olvasó!

2014 októberében jelent meg először gyülekezetünk hírlevele, és három év után immár a 12. számot adjuk közre. Máig ingyenes a lap, mivel eddig valamennyi szám kiadásának teljes költségét támogató adományként kaptuk meg a brit UFM Worldwide szervezettől. Köszönet érte nekik, és hála Istenünknek, hogy erőt, lelkesedést és sok-sok értékes témát ad negyedévről negyedévre.

A szerkesztőség

LUTHER

A terem tömve, feszült csend van.

A viharvert wormsí falak
Lélekdermesztő komolyságban
Zord vádaktól visszhangoznak.

Istenkáromlás! Eretnekség!
Szörnyű szók csattogva szállnak...

A tömeg izgatott, lázban ég:
Ennyi bűn csak halált várhat.

Luther áll és keményen hallgat.

Lélekharcát már megívta.
Vallani ő csak egyet vallhat,
Kár minden szó, minden vita.

Jöjjön börtön, és jöjjön halál.

Száz veszély és ezer örvény:
Ott fenn az ormon, ahol ő áll
Más a rend és más a törvény!

Nem ember írta, hanem Isten,
Abból elvenni nem lehet.
És nem tehet hozzá senki sem,
Ez az amit ő hirdetett.

S körölte tovább dúl a szóharc,
Záporoz a szitkok nyíla.
Gyüölködve nézi száz meg száz arc
S kiáltja, hogy „vonja vissza!”

Tovább hallgatni nem lehetett,
S szólt Luther hős-szerényen:
„Itt állok... másként nem tehetek!
Isten engem úgy segéljen!”

Nemes Erzsébet

Gyülekezeti tagok szolgáltak idén az Élet Szava Táborban

Idén júliusban egy hetet töltötünk segítőként Tóalmáson, az Élet Szava Táborban.

Még tavaly télen fogalmazódott meg bennünk a gondolat, hogy szívesen vállalnánk valamilyen szolgálatot a nyári táborban.

Gyermekekomban én is több alkalommal voltam táborozóként Tóalmáson, s ezek a hetek szép emlémként maradtak meg az emlékeimben.

Mivel egészségügyi személyzetre volt leginkább szükség, így elsősegélynyújtó személyekként vettünk részt a nyári tábor negyedik hetén.

A táborozó gyerekek 10–14 év közötti fiúk és lányok voltak, akik különböző sportágakat választhattak, illetve angol nyelvet tanulhattak egy héten át Tóalmáson, nagyon szép környezetben, a kastélyt körülvevő parkban.

Fontos kiemelni azonban, hogy a játék és sport mellett Isten ígéje is elhangzott mindennap, áhítatok és előadások formájában.

A gyerekek megismerhették az első gyülekezet létrejöttét, mindennapi életét, az órájuk leselkedő külső és belső veszélyeket.

Mi eközben elláttuk a kisebb-nagyobb sebeket, sérüléseket. A számunkra szokatlan gyerekzsivaj ellenére nagyon jól éreztük magunkat, jó volt segíteni, kiszakadni egy kicsit a mindennapokból. Az igehirdetések, áhítatok számunkra is sokat jelentettek.

Jövőre is nagyon szívesen, örömmel megyünk segíteni. És az idei tapasztalatok alapján jó szívvel ajánljuk e szolgálati lehetőséget valamilyen gyülekezeti tagnak.

Molnárné dr. Pásztor Gréta

**Ez úton tájékoztatunk minden érdeklődőt, hogy 2017 szeptemberétől a
Bárka Nyugdíjasklub, az imakör és a bibliaóra alkalmait szerdánként tartjuk.**

A kezdési időpontok változatlanok,

a nyugdíjasklub 10 órakor, az imakör 17.30-kor, a bibliaóra 18 órakor kezdődik.

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk. Helyszín a nagykáta gyülekezeti terem.

Könyvajánló

Csia Lajos

AZ ÖRÖK REFORMÁCIÓ

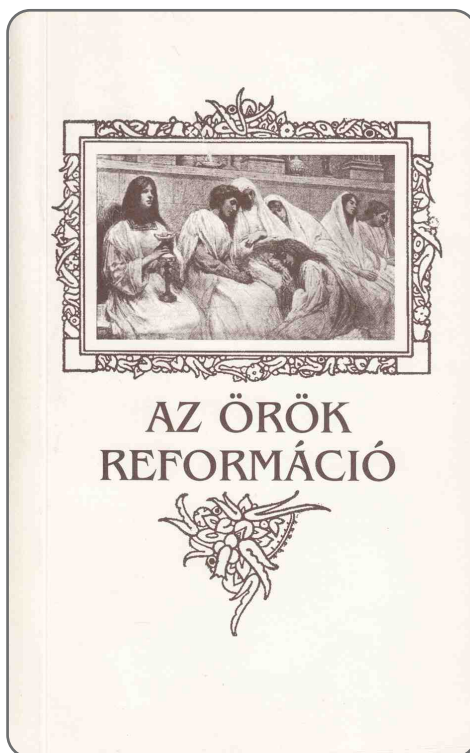
Mikor Isten az izraelitákat a sivatagon át vezette hol nem volt eledele, és csak a hit várhatott táplálékot a Láthatatlan kezéből, visszakivándoroltak Egyiptom földjeire. Isten a mennyei kenyeret adta nekik, a manna és hogy hitüket nevelje, mindennap újra adta. Minden reggel hullott az égi kenyér, de mikor a nap fölkelt, elolvadt és amit edényekben tettek el másnapra, megbűzhdött. Ez a történet azt a fontos tanulságot rejt magában, hogy az Isten nem egyszer s mindenkorra ruház fel bennünket kegyelmével, hanem napról-napra, sőt pillanatról-pillanatra kell azt kapnunk Tőle, mi-ből azt is látjuk, hogy az Isten nem egyedül indít útunkra, hanem velünk jön, hogy folyton adjon, hogy szüntelen közösségben legyünk Vele, hogy Tőle való függésünket soha egy pillanatra se feledjük.

Így napról napra, percről percre Istentől függeni, megalázónak tűnik fel azelőtt az ember előtt, aki a paradicsomban hitt a kísértő ígéretének: „Olyanok lesztek, mint az Isten!”

Azóta az ember önállóságra törekszik, Isten adományai fölött független úrnak képzele magát és a Tőle való folytonos függést elviselhetetlennek találja. Ennek az önállóságnak eredménye azonban a manna megromlása. Minden kor, amely a múltnak nagyságából élősködik és nem fog serény igyekezettel, új isteni erővel hozzá, hogy újat teremtsen, a romlás, pusztulás kora lesz.

Mikor váltotta föl az eleven növekedést a halálos hanyatlás? Amikor Róma nem hódított tovább, csak megtartani akarta, amit a múlt épített, vagyis élősködni kezdett a múltból. Ugyanezt észleljük a mindennapos keresztyén életben. Aki nem táplálkozik szüntelen az élő Isten igéjéből és Szelleméből, világi-

asságba hanyatlik vissza. Amely prédikátor nem merít mindig újra az élő vizek forrásából, hanem csak felmelegíti az egyszer kapott áldást, tapasztalja, hogy manna megbűzhdött. Az Istentől kapott természetes lángésznek és a szellem új életének törvénye ugyanaz: mindig újra kell kapni, különben elvész.

Európai történelmünk új korát egy kettős mozgalom vezette be: a lángésznek és a hit új életének mozgalma. Az előbbi reneszánsznak, az utóbbit reformációnak nevezzük. A két mozgalom közül a hit mozgalma a becsebb, mert amíg a tudás és a művészet csak rész szerint való, a hit, a reménnyel és szeretettel együtt, örökké megmarad.

Hogy a lángész a világban nem teremtet örökéletűt, az tapasztalati igazság. Mert a lángész mindenütt csak a hirtelen elmúlásnak, vagy a tespedésnek tudott kultúrát teremteni. Csak ott maradt hosszabb ideig élénk a kultúra fejlődése, ahol a bibliai hit épületével valahogy érint-

kezésbe került. Ezek az egymásra építkező kultúrák az ó-babiloni, egyiptomi, asszír-babiloni, görög-római, s germán kultúra. Míg minden más kultúra folytatás nélkül maradt és pusztulásnak, vagy senyvedésnek indult, e kultúrák egymással szoros összefüggésben a lehető legnagyobb hozták létre.

A reformáció bibliai fogalom. A Bibliában a „visszatérés” (megtérés) szót találjuk. „Reformáció” az eredeti alakra való visszatérést jelenti.

A Biblia ezt mondja: „*térjete vissza a Bibliához!*” Hiszen ha az elmúlt emberi kultúra Istenhez való szüntelen visszatérés nélkül lehetetlen, mennyivel lehetetlenebb a hitre alapított ekklesia örök élete az Istenhez való szüntelen visszatérés, szüntelen reformáció nélkül.

A reformációt az Isten Szellem végzi az ember által vagy az ember ellenére. A reformáció lényege az, hogy az ember térjen vissza Istenhez, és adja magát teljesen Isten rendelkezésére, mert csak így lesz a reformációnak eszköze s nem ellensége.

A gyülekezetet reformálni kell mindarról, amit az ember Isten nélkül épített, és visszavinni az élő Istenhez. A gyülekezetben ne legyen más tekintély, csak az Istené. Reformálni annyit jelent, mint szeretni, vagyis magukat megüresíteni, hogy Isten megtölthessen.

Az ember legyen szabaddá minden földi, emberi vagy éppen bűnös, ördögi tekintélytől, vessen el minden üres beszédet és hazugságot, mondjon le minden dicsőségről, adjon minden dicsőséget Istennek és akkor reformátorrá lesz.

Ezért lett a könyv alcíme: „*A gyülekezet reformációját mindig folytatni kell*”.

(Részletek Csia Lajos könyvéből)

A presbitérium határozatai

Az elmúlt időszakban július 23-án, augusztus 30-án és szeptember 6-án ülésezett a presbitérium.

A július 23-i gyűlésen döntés született a parókia alsó szintjének festéséről és mázolásáról. A kivitelezői árajánlat alapján 575.000 forintos munkához a ReFormák Alapítvány 306 ezer forintos támogatást nyújtott.

Ugyancsak ezen a gyűlésen választotta meg a presbitérium a választási bizottság tagjait Ulrich Angéla, Csathó Ilona és Kőszeghy Katalin személyében.

Döntött a testület Dr. Farkas László Emlékérem adományozásáról is. *(Erről részletes írás lent olvasható.)*

Mérföldkőnek számít a presbitérium azon határozata, mely szerint megkezdjük a missziói egyházközösségből önálló anyaegyházközösséggé válás előkészítését.

Az augusztus 30-i ülésen a presbitérium köszöntötte *Faragó Dávidot*, gyülekezetünk új lelkipásztorát, valamint kijelölte a presbiterválasztói közgyűlés időpontját. Eszerint 2017. október 29-én választhatja meg a gyülekezet közössége a jövő év január 1-jétől hivatalba lépő új presbitériumot.

Szeptember 6-án döntött a presbitérium az új lelkész díjleveléről, azaz megállapította a javadalmát. A döntés szerint az új lelkész a korábbi lelkésznek megállapított javadalmat kapja, módosítás nem történt.

Gyülekezeti fejlesztések

A lelkesváltás miatt átmenetileg megüresedett a parókia. Ez jó alkalmat teremtett az épület általános karbantartására, felújítására, hiszen az elmúlt tizenkét év alatt teljes körű felújítás nem történt.

A presbitérium döntése alapján a földszinti rész került kifestésre, illetve megtörtént az ajtók és ablakok mázolása. A festési munkák díja összesen 575 ezer forintot tett ki. Emellett szükségessé vált a konyhai tűzhely valamint a páraelszívó cseréje is, ami 90 ezer forintba került.

Az irodai adminisztrációs munkák megkönnyítése érdekében 86 ezer forintért új számítógépet vásároltunk.

Fenti beruházások mindösszesen 751 ezer forint kiadást jelentettek a nyár végén.

Ezt az anyagi terhet nehezen tudta volna gyülekezetünk vállalni, ám a *ReFormák Alapítvány* segítségünkre sietett. Az egyházközösség által benyújtott kérelmet az alapítvány kuratóriuma jóváhagyta, és 400 ezer forint támogatásban részesítette gyülekezetünket. Így az egyházközösség költségvetését csak 351 ezer forint terhelte a beruházások során. Ennek egy részére fedezetet nyújtottak a tavasszal kibocsátott és azóta értékesített ecsetjegyek.

A gyülekezet nevében ez úton is köszönöm az alapítvány segítő támogatását.

Dr. Gál Jánosné gondnok

Dr. Farkas László Emlékérmét adományozott a presbitérium

Az egyházközösség presbitériuma 2017. július 23-án kelt, 11/2017. számú határozatában posztumusz Dr. Farkas László Emlékérmét adományozott korábbi lelkipásztora, **Nt. Sebestyén Benedek** részére, hálás szívvel megköszönve gyülekezet-megtartó szolgálatát, valamint az egyházközösség és a település jó hírét erősítő művészeti munkáját.

Sebestyén Benedek 1937-ben született Budapesten. 1956-ban elkezdett teológiai tanulmányait csak 1986-ban fejezte be. Közben műszerként dolgozott. Művészi tehetsége már gyermekkorában megmutatkozott.

1988 decemberében lett gyülekezetünk lelkésze. Ezt a szolgálatot 2002-ig, nyugállományba vonulásáig látta el. Életének 74. esztendejében,

hosszan tartó súlyos betegség után, 2011 júliusában hunyt el. Emlékét a Tápió-mente számos településén több mint 20 köztéri alkotása őrzi.

Emlékérmét adományozott a presbitérium a gyülekezet elköszönő lelkészének **Nt. Makay Lászlónak**

és feleségének, **Nt. Makay Erikának**, megköszönve tizenkét esztendeig végzett sokrétű szolgálatukat, lelkiismeretes, gyülekezetépítő munkájukat, amelyet mindig magas színvonalon, elkötelezve végeztek közöttünk.

Makay László és Erika 2005-ben Kecskemétről városunkba kerülve kezdte meg szolgálatát egyházközösségünkben.

Előregedő, kis lélekszámú gyülekezetet vettek át, melyből mára egy pezsgő életű, fiatalokkal telt közösséget építettek. Tiszteletes úr első sorban a fiatalok gyülekezetbe vezetésére helyezte a hangsúlyt, míg Erika a közösség női tagjainak lelkét ápolta.

Szabó Krisztián

Rendszeres alkalmaink

Heti rendszeres alkalmak:

Szerda	Bárka Nyugdíjasklub	10.00-11.30 óráig
	Imakör	17.30-18.00 óráig
	Bibliaóra	18.00-19.00 óráig
Vasárnap	Énektanítás Nagykátán	9.30 óra
	Istentisztelet Nagykátán	10.00 óra
	Gyermek-istentisztelet Nagykátán	10.00 óra
	Istentisztelet Tápiószentmártonban	15.00 óra
	Istentisztelet Tápióbicskén (kéthetente)	16.00 óra

Egyéb rendszeres alkalmak:

Süti vasárnap minden hónap második vasárnapján.
 Úrvacsoraosztás minden hónap utolsó vasárnapján.
 Angolklub előre megbeszélt időpontban (hirdetve a Facebook oldalon).
 GyűrűKúra Fiatal Házasság Klubja minden hónap első vasárnapján.

*Egyéb programokról a gyülekezet internetes oldalán,
 a www.reformak.hu oldalon tájékozódhatnak.*

A gyülekezetünk működését,
 munkáját segítő

ReFormák Alapítvány

hálás szívvel várja és fogadja a
 támogatásokat az

OTP Banknál vezetett

11742063-20016870

számú számlájára, vagy a
 református templomban
 kihelyezett sárga csekkeken.

További információk az
 alapítvány honlapján:

www.alapitvany.reformak.hu

VÁLASZTÁSI TÁJÉKOZTATÓ

A Magyarországi Református Egyház törvényei szerint a presbitéri és gondnoki megbízatás hat évre szól. A jelenleg működő presbitériumok 2012. január 1. óta töltik be tisztségüket, így megbízatásuk 2017. december 31-ével lejár. Erre tekintettel 2017. második feléve folyamán minden egyházközségben gondnok- és presbiterválasztást kell tartani.

A presbitérium megválasztotta azt a bizottságot, mely a választás előkészítése és lebonyolítása során el látja a választási, a jelölőbizottság és a szavazatszámoló bizottság feladatait. A bizottság elnöke Ulrich Angéla, tagjai Csathó Ilona és Kőszeghy Katalin, valamint a törvény értelmében a lelképásztor.

A jelölőbizottság javaslata alapján a presbitérium által jóváhagyott jelöltek október 22-én, vasárnap mutatkoznak be a gyülekezetnek az istentisztelet után.

A presbitereket az egyházközség választói névjegyzékébe felvett tagjai választják meg titkos szavazással. Gyülekezetünkben 2017. október 29-én, vasárnap, az istentisztelet után tartjuk a választást, melynek eredményét a bizottság elnöke a választói közgyűlésen azonnal

kihirdeti. Az eredmény 15 nap múlva emelkedik jogerőre, amennyiben nem nyújtanak be panaszt.

A megválasztott új presbiterek esküt tesznek, az új presbitérium 2018. január 1-jétől áll szolgálatba.

Fontos, hogy a hivatalban levők és a tisztségre jelöltek részletesen ismerjék a választás menetét, de az is fontos, hogy ismerjék a tisztségviselőkkel szemben támasztott alapvető követelményeket a Szentírás szerint.

Szeretnénk, ha méltó presbitereket választanánk meg egyházközségünkben, akik felelősséggel és erkölcsi tisztaságú élettel járulnak hozzá az evangélium terjesztéséhez, és Isten dicsőségére szolgálnak.

Egyházi törvényeink által szabályozott választások csak a külső elhíváshoz adnak kereteket, valódi, felelősségteljes református presbiterré váláshoz belső elhívás is szükséges a mi Urunk, Jézus Krisztus áldozata iránti hálából fakadóan, a Szentlélek által.

Kérem, hordozzuk imádságban a választást, a jelölteket és a leendő új presbitériumot.

Dr. Gál Jánosné gondnok

HÍD - a nagykátai református gyülekezet hírlevele. Megjelenik negyedévente. Kiadja a Nagykátai Tápióvidéki Református Missziói Egyházközség. Felelős kiadó: Faragó Dávid lelképásztor. A szerkesztőség tagjai: Sándor Gábor, dr. Gál Jánosné, Szabó Ivett, Szabó Krisztián. Korrektor: Kőszeghy Katalin. A szerkesztőség címe: Nagykáta, Ady Endre út 29. Webcím: www.reformak.hu/hid. E-mail cím: reformak@reformak.hu. Nyomdai munka: boommédia Kft., Jászberény. A hírlevél ingyenes, de kiadása támogatható a gyülekezet Nagykáta és Vidéke Takarékszövetkezetnél vezetett 65200067-10021969 számú számlájára történő átutalással.